

ANUL VII

OCTOMVRIE 1937

Nr. 10

Motto : *Fără cinste și legalitate asanarea
tării este imposibilă*

SIC COGITO...

BCU Cluj / Central University Library Cluj
REVISTĂ PERIODICĂ LUNARĂ

Director : D^R. VICTOR CORBUL. medic-colonel în retragere
Redactor : CLUJ, Str. Gen. Grigorescu Nr. 16.

NB. Toată revista fiind scrisul meu, articolele nu sunt semnate aparte

Un esposeu financiar și critica lui . . .

(Reflecțiuni)

Nu-mi cam plac esposeele oficialității, dar nice a celorlalți, neoficiali, pentrucă nu cam sunt sincere și rareori se apropie de realitate! . . . sunt mai mult un teatru gratuit. . .

Acum câteva zile însă am cetit esposeul dlui Min. de finanțe, publicat în toate gazetele din capitală și am aflat în el o mulțime de lucruri îmbucurătoare, așa că cugetam, dacă merge tot așa, atunci de acuma înainte în țara noastră va curge numai lapte și miere! . . . m'am bucurat deci foarte mult, că în fine, pe încetul, vom ajunge la limanul dorit, respective funcțio-

narii și pensionarii de stat vor trăi clipa . . . că ultima *curbă de sacrificiu* va fi . . . anulată. .

Peste vre-o 2 zile însă iată că vine un fost domn Min. acuma în opoziție, care, ca fost Min. de finanțe, se pricepe și el la fabricarea brânzei și cu cifre esacte diluiază tot laptele dlui Ministru de finanțe activ, așa că nu mai rămâne spumă pe el — înțeleg escedentul anunțat în esposeu — ba din contră spune că spuma e falsă și e luată de pe lapte strein! . . .

Acuma eu ce să cred? . . eu nu am la dispoziție actele necesare, că să cercetez și să mă conving de partea cui e adevărul . . . cui să cred? . . . mie, drept vorbind, mi-ar fi plăcut foarte mult să aibă dreptate dl Min. de finanțe activ, cel cu spumă multă pe lapte, dar și oposantul său spunea așa de precis că esposeul nu e real, încât nu-mi venia să-i reus deadreptul încrederea nice lui . . .

Și acuma desleagă dilema, dacă poți! . .

Dar iată că n'a trebuit să-mi bat mult capul cu deslegarea dilemei, căci peste 2 zile cetesc în ziarul „Curentul“ și „Universul“, că o deputație a funcționarilor publici ar fi mers la dl Min. de finanțe cu un memoriu, sau așa ceva, pentru a cere — tocmai pe baza esposeului favorabil — îmbunătățirea salariilor, sau mai bine zis: ștergerea ultimei curbe de sacrificiu — frumos nume . . . da, sacrificiu pentru funcționari și pensionari, iar unii, — cei ce au votat acest sacrificiu — nu au făcut nice cea mai mică cunoștință cu el! . . .

La această cerere, spun iarăși gazetele din capitală, dl Min. de finanțe ar fi zis, că deocamdată nu se poate face nimic, căci deși în luna August încasările au arătat escedent, totuși acesta n'a fost nice macar de ajuns, pentru acoperirea deficitelor de pe lunile Mai, Iunie, etc. . .

Acuma mi-a venit în minte critica fostului Min. de finanțe, de present în opoziție și mi-am zis, mi se pare că totuși a avut dreptate, când a spus, că pe lapte, eră pusă spumă streină . . . ori doară a fost totuși ceva spumă, dar eră menită pentru altcineva? . . . poate că, dacă mergea dl Min. al Educației Naționale și cerea vre-o 2—300 milioane, se prea poate că i s'ar fi promis! . .

Si în fine de unde să mai rămână ceva parale pentru funcționari și pensionari, dacă dl Min. al Educației Naționale, în timpul guvernării actuale, a bugetul său — upăcumd

serie și iarul „Viitorul“ de Luni, 4 Octombrie, a. c. — nice mai mult, nice mai puțin decât 25 mii de noi învățători, învățătoare, măestri, supramăestri, etc. etc. . . deci oricine poate lesne compută câte sute de milioane înghit anual acești 25.000 de noi bugetivori! . . iată deci cum stă cu soarta curbei de sacrificiu! . . și pe urmă poate că s'a mai cheltuit și pentru alte lucruri? . . de unde să scim noi contribuabili? . . Dlor funcționari și pensionari! între atari împrejurări trebuie să ne bucurăm, că nu ni s'a mai adăos încă o curbă de sacrificiu! . .

Banca Națională și devisa.

(Ingrijorările unor oameni de finanțe)

Am cetit în ziarele din capitală, cu deosebire în „Argus“ că Banca Națională a României este supraincărcată cu devisa și nu mai scie cum să se scape de ele! . . . de aci mare ingrijorare între diferiți oameni finanțari . . .

Se poate că propunerea mea vine cam târziu; eu cuget că Banca Națională s'ar putea ușora foarte lesne de o parte a acestui balast: mai ântâiu să-și facă un bilanț, cam câte devisa îi trebuiesc pe anul în curs și pe anul viitor pentru plata cuponului estern: la această sumă să mai adăogă un coeficient de siguranță pentru casuri neprevădute și apoi să sâtisfacă pe exportatori și anume așa că ar vinde tuturor, celor ce ar dori să cumpere devisa; desine se înțelege că va trebui ficsată o sumă plafon, peste care să nu se treacă cu vinderea de devisa la particulari; în acest cas Banca Națională ar primi destulă monetă hârtie (lei) pentru plata exportatorilor.

În rândul prim să pună pe prețul oficial și fără multe comisioane și formalități, o anumită cantitate de devisa la dispoziția funcționarilor și pensionarilor de stat, cari ar dori să cumpere devisa; aceasta că desdaunare pentru pierderile avute prin plata salariilor, respective a pensiilor pe mai multe luni din anii 1931 și 1932 cu bonuri de impositie . . . sau doară acele bonuri au fost pentru funcționari și pensionari devisa?

Eu cuget, că procedând așa, s'ar ușura cât de iute de devisa prea multe și ar avea și destulă monetă hârtie în lei fără ca să fie silită a mai tipări monetă-hârtie și a produce prin aceasta o anumită inflație deghisată, care nu ar fi de dorit! . . .

Cei chemați vor trebui să-și bată capul, cum ar fi mai
practic să rezolve această problemă !

Sau doară istoria supra încărcării cu devise a fost numai
o glumă gazetărească ?

Edificii de școală simple ori closete cu faianță ? . . .

(Ce este mai urgent ?)

Voiesc să reimprospetez ceva din publicațiunile de licitație-
ale Ministerului Educații Naționale și anume una publicată între
altele și in ziarul „Curentul“ de Luni, 24 August 1936 și anume-
despre :

*„Refacerea closetelor dela localul școlii normale de băieți
din Craiova și acoperirea cu faianță a pereților closetelor, în va-
loare după devis de 925.166 lei“ . . .*

Și pecând cu closetele dela Craiova acoperite cu faianță
se cheltuiesc aproape un milion de lei, în acel timp în sat la
noi (comuna Zagra, județul Năsăud) servește ca local de școală
un edificiu vechiu, umed, neigienic în toată privința, zidit încă
pe timpul împărătesei Maria Teresia ! . . .

Oare, Mult stimat Domnule Ministru al Educații Naționale,
nu s'ar fi putut da, măcar $\frac{1}{2}$ din suma cheltuită pe closetele-
cu faianță, pentru edificarea unui modest local de școală la noi
în sat ? . . . eu cuget că în acest cas se făcea un mai mare bine-
pentru învățământ ! . . .

Sau doară domnii dela Min. Educații Naționale cred că
toți învățătorii ieșiți din școala normală din Craiova — cea cu
closete de faianță — precum și din toate celelalte școli normale
din țară, după ce vor ieși în viața de toate zilele și vor presta
serviciu în învățământul primar, vor avea la dispoziția lor, pen-
tru sine și familie, tot numai closete cu faianță ? . . .

Nu domnilor, în majoritatea casurilor abia vor avea un
closet primitiv, așa cum se află la sate, eventual chiar și nice pe
acela ! . . . Pentru ce dar se-i dedă la atâta lucș în timpul școlii,
iar mai apoi, după ce ies din aceste instituții pompoase, sunt cu-
prinși de cele mai mari decepții și se simt de tot nefericiți ! . . .